

अमरकुण्डल

घनघासनी
जनावेली
ते

३६१०

पुढे सेजर भन खुजे लाई र्छे

पोताना विचार सागर ना भना

शिजा प्रेसमा छापी

रेकाएरुं

अमदावाहमां

रत्नपोणमां भरयीनी पोणमां

उत्थात्ताछिनी जाजनामडा

संवत् १८२५

सने १८८८

रत्न

3490 ~~3491~~

अरन्नुनगीता.

श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगुरु
तन्योनमः ॥ श्रीसारदाय नमः ॥
श्रीगुरु परतापे गार्धये, इरिषाते
साधुनन ॥ परिश्रममारी आत्म
मात्रं मन्तते अरन्नुना अरन्नुन
सुगो गीता सारपांडवमानने
निरंधारा ॥ अरन्नुने जेमन
पुष्पीयुं, सात्वतो वर्धुं राया
जे सारगीता इहो मुने, नील
स्तनो महिमाया अरन्नुनाड्या
रे श्रीहरि जमजि यत्ना, अरन्नुन

~~२५५~~

(३)

रत्ने मना आसार गीता सांत्वने,
अवतार ते नो धना अ० सुगाडा
विद्ये लोके ते वरी माहरे, अह्मां उदेरे
त्मा र० धन्य मारा घासने, मुने
राज्यो वृद्ध मोक्ष रा अगा सुठ
गाहा नज मध्ये ने ह मज्जे, तेने
परसन दिं लगा रा अ० पि न्ह मा
रा न्नगत नां, व्यापे न्न गत विद्वार
गा अगा सुगापा र्वनार मां स ह सो
रहेने, मन माहारी पासा लोड वि
री लोपा व नही, ते न्न ए माहारी
रहता अ० सुगाडा भारो लगत ते

(૪)

મુઠને લહે, હે યામાં દે ત વિરોધા
લગત જાણો તે લલો, નાકેરે કોઈ
નો દેધા અંગા સુગાળા તે નાકર
માં તુળરી કરાણ તુળરી, કંઠ તુળરી
ની માળા મુઠ સેવક ના રાણા ગાર
તે છે, છાપેલિલક લાલા અંગ સુગ
પાટા લેદના જાણે લક્ષ્મીનો, પા
ખંડ પૂલે લોકા ડમડીયો ડમડોડ
રે, તે જાણ સારવે દોકા અંગ સુગા
લાલિંચ વરાણ પર્ષના લહે, ચંડાળ ફરી
એ તે દોકા ચંડાળ પર્ષ મુઠને લહે, તે
અપમાનો દેદા અંગા સુગારના મેં

लनने कारणे अवतार लीधावरी
 हुं नीरं न निरगुणतां, मुनेन कते
 दीधो धराता अ० सुगामी विद्वत्वंने
 हुं वियस्यो, कुर्याते देवतां डाङ्गारा
 एणोणी विनिषण्णने, दीधुलं डां
 राणा अ० सुगामी रादुरवासाजे हुं
 लीजे, मादो ज्ञात्मा अमरीभा
 तोयक्रपुं च्यावीने, मे ललीलगाई
 शीभा अ० सुगापडा जणीनृपने
 जांधीयो, मे मुस्नी दीधी सारा
 राब्ध आसुं रायने, रा त्यां हुं
 रह्यो छडीधरा अनासुगणा

गीशा गोपुणभाहुं अवतस्यो
 शिरपीछधरतो मोरा भाजण
 प्पातो तस्सरी ताळगमां दुहाव्यो
 थोरा अगासुगापेता मालान
 सोदाजे प्पांधीयो ता गिनो जे
 नेजी हापेता दीन धयो ते हास
 नो, हुं यगिद लुवननो नपि
 जरलुननासु एगेगीतागारीदु
 र्छं न्यारे गिलरयो, त्यारे दोर्छ
 न आध्युं आता गोपुण राज्युं
 रिल्लुं, गोपीस्साव्यां लाता अ
 रलुनसु एगेगीतासारना आसो

णसहस्त्रमंहुं रम्योऽमरोको
 यत्नन्नापोत्मेद्यात्नन्तः ॥ एषं
 पदं पठ, नागाण्यां शार रक्षवेद्या
 अगास्तुगा ॥ १८ ॥ मामाने मण
 वाशयो, त्यां मणी दुष्मन्नाव
 यं दनपरव्युं तं एगी जेता मे जायुं
 रूपं अपारा अगास्तुगा ॥ १९ ॥
 परपम पोणे पेसतां ॥ परिजे
 रीहीपी गाण ॥ भारीने मे यक्ष
 वेहं रम्यां, शृणुगास्तुगा गोषा
 णा ॥ अरन्तु न सुएतो गीता गार
 जेपी आघे राधा लतां, मादगाद्या

વીહારા મેં અરપિ સાર્યો એહ
 નો પ્રાપ્ત્યાં પેદારથ ચારાજન સુભ
 રાજાની મારગ માં નાપીડ મળ્યો
 તાં એ જો દીધું દરપણ ફાપા પૂર્યા
 મનોરથ તે તાણા, મેં રાખ્યો મા
 ફાવી સાર્યા અરનુન સુણોગી
 તાણા રાજા વીરંચી વાછરૂ ફરીજા
 ચો, તેડરી ગયો અંધર માં ફું
 નયાં નિપાવી લાવીયો, મારો મો
 ઈન નાણ્યો મરમા અરનુન
 સુણોગા રહુ પાણે સહોદર ફો
 ચલે, અતિ નીચ અંધર મી અં

शीत पाण तनूत्त देवे डारणे, में मा
 रयो मामो डं सता अगार सुगार
 ता सुघनवाने संतो जीयो, डागण
 डारण डागण संपेत आपीते ह
 ने तानवनी धीरी धी रागण अगु
 तारपा विदूरने घेर डुंगयो, आरो
 ज्यालालु पाना तुरयो धन नां ह
 रथी, में पद ह रथां पदवान ता अगु
 तार डागौ रव कुण संग्राममां, मे सा
 र्यो तारो अरथां डुं थडी हलुवननो
 वालुयो, पाण हां ड्यो तारो रथा अ
 ता सुगार रगा अडवार वन मां

हुं शयो, ते वन विडरघनघोर
 तात्यां लायन्नेर्त्ती कर्त्ती नगो,
 ज्ञासोऽयां ज्ञेहां ज्ञोरा ज्ञग्नु
 तारदा ज्ञमेघा रसंग गोपणीया,
 गोधारपाशूयायं ता प्रेमन्नणी
 इषिपत्नी ना तन्नपीने वीषां
 ज्ञन ता ज्ञग्नु गा वल्ला प्रेक्षा
 पितृ ज्ञे परत्नयो, मे धिं त्रपुणो
 वासा य उपे दुष्टे नीचीरीने, इष्टि
 वासुं यां प्योदास्ता ज्ञग्नु गा उग
 ज्ञपरमा ज्ञे ज्ञपमाने हर्षणी, डा
 ह्यो प्रय वन यास ता ज्ञे ज्ञाण

(१२)

उज्जुद्धिजे वरी । दर्यो, यनधनमा
रोदास्ता अगासुगा कीतायश्वा
स्नेहरिद्वयं दरास्त्र, अगत मास
तिहायिपतपं डनययित्तर, मुगल
स्तमुगल नहा अस्सुगा उगा सुध
नयाने नाजीया, न्यातातीनद
हायास्त्रमवण उवतामाहुं, मेसदा
डीपीनहाया अगा सुगा उगा दो
पहीनापेटहुणहुया । अहुएभतिम
हीपाणा नीउपडीत्यांत्तने
हुं अयायियो ततडाणा अस्सु
गा उगा पंथाणीने पदत्तभी,

पत्नी छ तांयं चयीरा डीं डरी डेरां
 पुरीयां, नवसें नवाण्डुं चीनाज्ज
 सुगा उपाज्जे डोणीये डौत डी
 धुं, लीधुं म्हाडुं हूपा रा न्य डं न्या
 साथे रम्यो, येर दुल डोप्यो लूप
 पञ्ज सुगा उड्या त्यां लघने मेरु
 डरयुं, सुन तेन मुक्युं भांसांया
 येर दुलनो पना न्य डर्यो तामा
 जिर हपाज्युं त्यांया पञ्ज सुगा
 उडा पञ्ज मिल म्हापोत डी, मा-
 एडी गाएडी डनेहा समर ए डरतां
 माहडुं, वर्युं ठपासी तेह रा पञ्ज

॥ सुगाउटागल ग्रहोन्धारे मग
 रे, त्याने लीधुं मातुं नामा अेकपये
 मां जे जिनां, अरन्नुन सीध्यां
 मां अगा सुगाउटात्मगतहुं ल
 गवानमां, अंतर नहिरे जगा
 रा त्मगत तत्त न ओणजे
 ते लूणीयो संसार ॥ अगा सु
 गाउटाहुं त्मगत सुप्पीये सुप्पीये
 दुप्पीये दुप्पीये नगा ॥ अरे अरे
 ॥ त्मगतने, अहुं जगे मुनने
 जगा ॥ अरन्नुन सुहो ना नी
 ॥ स्वर्ग मृत्युपालाणमां, नणपे

मंमारो वासा हे धीरुत्त तुत्तने
 कुङ्गा कुंथी अथी को वासा अ.
 ता सुगा श्वा कनका कान्धी नदी
 मधु, नदी तपती रथिने दाना भ
 गद मधु के सांत्वने, मुन त्मस्त
 पासे ज्ञाना अ सुगा श्वा कु
 ल्गल्लकी संगे कुङ्गा मने त्मस्तने
 अ यारा अर सु न महि मा न्वाण
 ते ता कुंठ तां न आये पारा अर सु
 ना सुगा श्वा त्मस्त महि मा सांत्व
 ली, अर सु न हृष्यो अ पारा ग
 द गद प्रेम परी गथा, नेत्र यहे-

નળધારા અંગાસુનારૂપા આસા
 રંગીતા સંતનુની, તે અનુભવે નર
 નારા તો તે અષ્ટાંગમાનંદે
 પામે પદનીરધારા અંગાસુના
 હડા મહિમા આમુન ભક્તનો,
 કેઈથી કુળ્યો નવ ભયામહા
 ભાગ્ય હોય તે અનુભવે, પન
 દારુગીતા ગાયા અરુનસુ-
 ળોગીતા સારપાંડવ માનને તીર
 ધારા હડાઈતિ શ્રી અરુનગી-
 તા સંપૂર્ણ પિરિછે ॥ ૧૭૭ ॥
 ॥ ૧૮૦ ॥

समाप्ते

